

РЕШЕНИЕ

№ 66

гр. София, 06.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 21.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6868** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба Д. Т. С., чрез адв. Г. Г., срещу Заповед № 1538/03.06.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от м.автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, 3 група, 2 сектор в Отдел „Пътна полиция“- СДВР-Б. Н., с която на основание чл. 171, т.1, б.“б“ от ЗДвП на С. е наложена ПАМ- временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ за не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят релевира доводи, че заповедта е издадена допуснати при съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Оспорва се компетентността на органа, издал акта. Твърди се наличие на поправки в заповедта и в частност в годината, без подпис на лицето, което ги е извършило, което внасяло неяснота в обвинението, респ. в констатацията за издаден АУАН, послужил за издаване на ПАМ. Претендира се отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован чрез процесуалния си представител поддържа жалбата си.

Ответникът, в хода по същество моли съда да отхвърли жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото

доказателства, съобразно закона и вътрешното си убеждение, намира за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната в настоящото производство Заповед № 1538/03.06.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от мл.автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, 3 група, 2 сектор в Отдел „Пътна полиция“- СДВР- Б. Н. /приета по делото в оригинал/, на основание чл. 171, т.1, б.“б“ от ЗДвП на С. е наложена ПАМ- временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ за не повече от 18 месеца. В същата е посочено, че е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков номер №143342 от 03.06.2022 г. против Д. Т. С., който управлявал МПС-Хюндай Т. с табели, с рег. [рег.номер на МПС] , като е подчертан текста- „при отказ да бъде проверен с техническо средство“. Под разпоредителната част на заповедта е посочена дата 03.06.2022 г. и подпис на издателя. В разписката, която е неразделна част от ЗППАМ е отразено, че е получена лично от С. на 03.06.2022г..

По делото е приет като писмено доказателство и екземпляр от заповедта, връчен на жалбоподателя, видно от който при идентитет на съдържанието навсякъде в „2020“ година е поправена последната цифра на „2022“ /със синьо мастило/.

Видно от приложения по делото АУАН бланков №143342 от 03.06.2022 г., същият е съставен против Д. С., за това, че на 03.06.2022 г. в около 13:20 часа, по данни на очевидци свидетели, в [населено място], жк Л., до блок 107, с посока на движение от [улица] управлявал лек автомобил Хюндай Т., с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Райфайзен лизинг България“ ЕООД. Водачът отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с алкотест дрегер 7510 с №ARPM-0397. Връчен му бил талон за медицинско изследване №080725. Посочено е и че водачът е бил сам в автомобила. В акта е отбелязано, че е предявен и връчен на нарушителя на 03.06.2022 г..

В талон за медицинско изследване №080725, издаден на жалбоподателя С., е отразено- да се яви в УМБАЛ св. А. до 45 мин, връчен в 04.20 часа на 03.06.2022 г.

По делото е приложена административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, поради което като процесуално допустима следва да бъде разгледана по същество.

Жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая оспорената заповед е издадена от младши автоконтрольор 03 група, 02 сектор, в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, поради което и с оглед приложените заповеди, е налице материална компетентност на издателя й.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, съдържа реквизитите по чл. 59, ал.2 от АПК, като са посочени фактическите и правни основания за налагането на принудителната мярка. Такива се съдържат и в АУАН, на който се позовава изрично органа издал процесния административен акт.

Съгласно соченото в заповедта правно основание- чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване– до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителна мярка от вида на процесната. В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на посочената по- горе дата и място отказал да бъде проверен с техническо средство, което съставлява една от хипотезите, визирани в чл. 171, т. 1, б. „б“ ЗДвП.

Описаното в заповедта фактическо основание за издаването ѝ представлява правопораждащия юридически факт, от който органът черпи правомощията си и въз основа на който се извършва последващата съдебна преценка за законосъобразността на властническото произнасяне. Наличието на описаното в заповедта фактическо основание за прилагането на ПАМ в случая се установява и от АУАН, чиито фактически констатации са приети от административния орган приложил мярката. Несъмнено АУАН и заповедта за налагане на ПАМ имат различна природа, а именно с акта се поставя началото на административнонаказателно производство, докато ролята на заповедта за налагане на ПАМ е превантивна. С позоваването на АУАН в заповедта за прилагане на ПАМ, той се приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В качеството си на официален свидетелстващ документ АУАН се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на неговата истинност, която не е опровергана.

Неоснователен е довода на жалбоподателя за наличие на неяснота в акта, свързана с наличието на поправки в последната цифра от годината във връчения му екземпляр. В тази връзка, издателят на заповедта уточни в съдебно заседание, че заповедта е изготвена под индиго и преди да постави под индиго екземпляра за жалбоподателя коригирал годината, тъй като нямал достатъчно бланки от 2022 г. Същият потвърждава, че подписа положен под заповедта е негов. Съдът констатира извършените поправки в приетия по делото екземпляр на заповедта, като жалбоподателят не оспорва, че същите са били налице когато същата му е била връчена. При това положение той е бил наясно с относимата година 2022, кореспондираща с оригинала на акта, с АУАН, с талона за медицинско изследване. Предвид това е изключено процесната заповед да е била издадена преди акта за установяване на административно нарушение доколкото е цитиран и конкретния му

номер, което води до категоричен извод, че АУАН е съществувал в правния мир към издаване на обжалвания акт /заповед/. Съдът приема, че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила доколкото не е нарушено правото на субекта на ПАМ да разбере времево и за какво му е наложена конкретната принудителна мярка. На следващо място, жалбоподателят не оспорва факта, че е отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство, като несъмнено С. е имал качеството на водач на МПС.

Съгласно чл.171, т.1, б.“б“ ЗДвП свидетелството за управление се отнема временно до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца, т.е. налице е законово определен срок за прилагане на мярката- до решаване на въпроса за отговорността, което означава до окончателното приключване на административнонаказателното производство, образувано със съставения АУАН, но не повече от 18 месеца. В случая в процесната заповед административният орган е посочил само максималния срок, за който мярката се прилага– не повече от 18 месеца, но с оглед законовата регламентация, в случай на окончателно решаване на въпроса за отговорността на лицето в рамките на посочения период, мярката ще бъде преустановена.

Съдът намира, че мярката се явява напълно съответна и на целта на закона, а именно да се предотврати извършването на административни нарушения и настъпването на евентуални вредни последици от тях.

Предвид изложеното, съдът приема, че заповедта за налагане на ПАМ се явява законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 73 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. С. срещу Заповед № 1538/03.06.2022 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“б“ от ЗДвП, издадена от мл.автоконтрольор към Столична дирекция на вътрешните работи, 3 група, 2 сектор в Отдел „Пътна полиция“- СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: